

Poselství Jana Pavla II. k XII. světovému dni mládeže

Castelgandolfo, dne 15. srpna 1996

„MISTŘE, KDE BYDLÍŠ? POJĎTE A UVIDÍTE.“ (JAN 1, 38-39)

Drazí mladí!

1. Obracím se na vás s radostí a pokračuji tak v dlouhém dialogu s vámi, který spolu navazujeme u příležitosti každého Světového dne mládeže. Ve společenství s veškerým Božím lidem, který kráčí vstříc Velkému Jubileu roku 2000, bych vás chtěl v letošním roce vyzvat, abyste upřeli svůj zrak na Ježíše, Mistra a Pána našeho života, tak jak je zapsáno v evangeliu sv. Janem: „Mistře, kde bydlíš? Pojďte a uvidíte.“ (Jan 1,38-39)

V následujících měsících se ve všech farnostech shromáždíte kolem vašich kněží, abyste se společně zamysleli nad těmito slovy evangelia. V srpnu roku 1997 pak prožijeme v mezinárodním měřítku spolu s mnohými z vás slavnost XII. světového dne mládeže v Paříži, srdci evropského kontinentu. V této metropoli, která je už po staletí křižovatkou národů, umění a kultury, se již francouzská mládež s velkým nadšením připravuje na to, aby přijala své vrstevníky pocházející ze všech koutů země. Následováním putovního Kříže Svatého roku, se zástup mladých generací, který věří v Krista, stane znovu živým obrazem církve putující cestami světa. Při společné modlitbě, ve chvílích zamyšlení, v dialogu přinášejícím sjednocení přes všechny rozdíly jazyků a ras, při sdílení ideálů, problémů a nadějí, zažije realitu Ježíšova příslibu: „Kde jsou dva nebo tři shromážděni v mém jménu, tam jsem já uprostřed nich.“ (Mt 18,20)

2. Mladí celého světa, právě na stezkách všedního života se můžete setkat s Pánem! Vzpomínáte si na apoštoly, jak přispěchali k břehu Jordánu, aby naslouchali slovům posledního z velkých proroků, Janu Křtiteli, slovům, ve kterých byl Ježíš Nazaretský nazván Beránkem Božím? Učedníci, plni zvědavosti, nesmělí a rozpačití, se rozhodli zpovzdálí sledovat Ježíše, dokud se na ně neobrátí On sám a nezeptal se: „Co chcete?“, čímž vyvolal rozhovor, který znamenal počátek dobrodružství Ondřeje, Šimona Petra a ostatních apoštolů (srv. Jan 1,29-51).

Toto překvapivé setkání, zachycené v několika podstatných slovech, nám díky své konkrétnosti dává objevit znovu počátek každé cesty víry. Je to Ježíš, od kterého vychází iniciativa. S ním se pak každá skutečnost obrací: z těch, kdo se ptají, se stávají dotazovaní, z hledajících se stávají vyhledávaní – ano, je to On, který nás miluje vždy jako první (srv. 1 Jan 4,10). Toto je základní dimenze setkání: nesetkáváme se s něčím, ale s Někým, s „Živým“. Křesťané nejsou následovníky nějakého filozofického systému: jsou to muži a ženy, kteří díky víře prožili setkání s Kristem (srv. 1 Jan 1,1-4).

Žijeme v období velkých přeměn, kdy rychle zanikají ideologie, které údajně neměly podlehnout zubu času, a kdy se na Zemi utvářejí nové hranice. I když je lidstvo často nejisté, zmatené a ustarané (srv. Mt 9,36), slovo Boží nepomíjí, prochází dějinami a ve všech změnách zůstává pevné a zářivé (srv. Mt 24,35). Víra církve je založena na Ježíši Kristu, který je jediným zachráncem světa: ať už včera, dnes, tak i navěky (srv. Žid 13,8). Církev odkazuje na Krista, aby na Něho byly obráceny otázky rodící se v lidském srdci tváří in tvář tajemství života a smrti. Skutečně jen On nám může dát odpověď, která není iluzí ani klamem.

Když se ve svých myšlenkách vrátím k tomu, co jste vyjádřili na nezapomenutelných setkáních, která jsem s radostí mohl s vámi prožít na svých apoštolských cestách v každé části světa, jako bych tam znovu četl naléhavou a živou otázku apoštolů: „Mistře, kde bydlíš?“ Ať v tichu modlitby dokážete znovu zaslechnout Ježíšovu odpověď: „Pojďte a uvidíte!“

3. Drazí mladí, tak jako první apoštolové následujte Ježíše! Nemějte strach se k Němu přiblížit, překročit práh Jeho domu, mluvit s Ním tváří v tvář tak, jak rozmlouváte s přítelem (srv. Ex 33,11). Nemějte strach z „nového života“, který vám On nabízí: On sám vám dá možnost přijmout tento život a prožít ho s pomocí Jeho milosti a s darem Jeho Ducha.

Je to pravda: Ježíš je náročný přítel, který ukazuje vysoké cíle. Žádá, abychom vyšli ze sebe, šli mu vstříc a světili mu svůj život. „Kdo ztratí svůj život pro mě a pro evangelium, zachrání jej.“ (Mk 8,35) Tento návrh se může zdát náročný a v některých případech může vyvolat i strach. Ale – ptám se vás – je lépe oddat se životu bez ideálů, světu vybudovanému podle vlastního obrazu a vlastní podoby, anebo spíše velkodušně hledat pravdu, dobro a spravedlnost, působit ve světě tak, aby mohl odrážet krásu Boha, i s rizikem, že budeme muset čelit zkouškám, které to obnáší?

Zbojte bariéry povrchnosti a strachu! Když si uvědomíte, že jste „novými“ lidmi, znovuzrozenými z milosti křtu, rozmlouvejte s Ježíšem v modlitbě a naslouchejte Jeho slovu: zakuste radost ze smíření ve svátosti pokání, přijímejte Tělo a Krev Kristovu v eucharistii, přijímejte ho a služte mu v bratřích. Odhalíte pravdu o sobě samých, najdete vnitřní jednotu a naleznete „Ty“, které zbavuje úzkosti, hrůzy z planého subjektivismu, který nedopřává pokoje.

4. „Pojďte a uvidíte!“ Setkáte se s Ježíšem tam, kde lidé trpí, a přesto doufají: v malých vesničkách rozestých po kontinentech, zdánlivě na okraji dění, kterým se podobal i Nazaret v době, kdy Bůh poslal svého anděla k Marii. Setkáte se s ním v obrovských metropolích, kde miliony lidských bytostí často žijí jako cizinci. Každý člověk je přece ve skutečnosti „spoluobčanem“ Kristovým.

Ježíš bydlí vedle vás, v bratřích, s nimiž sdílíte každodenní život. Jeho tvář je tváří těch nejchudších, nejubožejších, kteří jsou často obětí nespravedlivého modelu vývoje, jenž klade zisk na první místo a z člověka dělá spíše prostředek než cíl. Ježíšův domov je všude tam, kde člověk trpí tím, že jsou popírána jeho práva, zrazeny jeho naděje, přehlíženy jeho úzkosti. Tam, mezi těmito lidmi, je domov Krista, který žádá, abyste Jeho jménem osušili každou slzu a připomněli tomu, kdo se cítí osamocen, že když vloží svou naději do Něj, nebude nikdy sám. (srv. Mt 25, 31-46)

5. Ježíš bydlí mezi těmi, kteří ho vzývají, i když ho neznají, mezi těmi, kteří ho začali poznávat, ale pak ho ztratili, aniž by za to mohli, mezi těmi, kteří ho hledají s upřímným srdcem, přestože pocházejí z různých kultur a náboženství. (srv. *Lumen gentium*, 16) Učedníci a přátelé Ježíšovi, staňte se tvůrci dialogu a spolupráce s těmi, kteří věří v jednoho Boha, jenž ve své nekonečné lásce vládne vesmíru! Staňte se vyslanci Mesiáše, kterého jste našli a poznali v Jeho „domě“ – církvi, aby tak mnoho vašich vrstevníků mohlo jít po Jeho stopách! Budou osloveni vaší bratrskou láskou a radostí vašich očí, které kontemplanaly Krista.

Ježíš přebývá mezi lidmi, „kteří se nazývají křesťany“. (srv. *Lumen gentium*, 15) Všichni se s Ním mohou setkat v Písmu, v modlitbě a ve službě bratru. Na prahu třetího tisíciletí se povinnost odstranit pohoršení z rozdělení křesťanů stává každým dnem naléhavější. Jednotu je možné posílit dialogem, společnou modlitbou a svědectvím. Neznamená to přehlížet rozpory a problémy s odstraňováním vlašného relativismu. Bylo by to jako přikrýt ránu, aniž bychom ji vyléčili. Bylo by v tom riziko, že přerušíme pouť ještě dříve, než dojdeme k jejímu cíli, tj. k plnému společenství. Naopak: jde o to, abychom pracovali s pohledem upřeným ke skutečnému usmíření pod vedením Ducha svatého, s důvěrou v účinnost modlitby, kterou Ježíš vyslovil v den před svým umučení: „Otče, aby všichni byli jedno, jako my jsme jedno.“ (srv. Jan 17,22) Čím více se přimknete k Ježíši, tím více budete schopni být blízko jeden druhému. V té míře, ve které vykonáte konkrétní kroky ke smíření, proniknete do intimity Jeho lásky.

Ježíš přebývá zvláštním způsobem ve vašich farnostech, ve společenstvích, ve kterých žijete, v organizacích a v církevních hnutích, do kterých patříte, jakož i v mnoha současných formách sdružení a apoštolátu, které jsou ve službě nové evangelizace. Bohatství rozličnosti charismat přináší prospěch celé

církvi a pobízí každého věřícího, aby dal vlastní schopnosti do služeb jediného Pána, který je pramenem spásy pro celé lidstvo.

6. Ježíš je „Slovo Otce“ (srv. Jan 1,1), které bylo darováno lidem, aby odhalilo tvář Boha a dalo smysl a cíl jejich nejistým krokům. Bůh, „který promlouval mnohokrát a mnohými způsoby k otcům ústy proroků, v tomto posledním čase k nám promluvil skrze svého Syna, jehož ustanovil dědicem všeho a skrze něhož stvořil svět“ (Žid 1,1-2). Jeho slovo není rozkazem, který násilně proniká do našeho svědomí. Je to přemlouvající hlas, zdarma věnovaný dar, který k tomu, aby přinesl spásu v konkrétním životě každého člověka, vyžaduje pohotovost a zodpovědný postoj, čisté srdce a svobodnou mysl.

Ve vašich skupinách, drazí mladí, rozmnožte příležitosti k naslouchání a studiu slova našeho Pána. Rozjímejte především prostřednictvím „lectio divina“.² Ve slově Božím objevíte tajemství Božího srdce a získáte světlo, které vám umožní orientovat se v různých situacích a proměnit skutečnost, ve které se nacházíte. Vedeni Písmem svatým budete moci rozpoznat ve vašem životě přítomnost Pána, a tehdy i „poušt“ se bude moci stát „zahradou“, ve které může stvoření hovořit důvěrně se svým Stvořitelem. „Když pročítám Písmo svaté, Bůh se vrací a znovu se prochází v pozemském ráji.“ (sv. Ambrož, *list* 49,3)

7. Ježíš žije uprostřed nás v eucharistii, v níž se uskutečňuje svrchovaným způsobem jeho reálná přítomnost, jeho neustálé doprovázení dějin lidstva. V každodenních nejistotách a zmatku kráčejte jako apoštolové do Emauz a jako oni řekněte Zmrtvýchvstalému, který se dává poznat při lámání chleba: „Zůstaň tu s námi, neboť se připozdívá.“ (Lk 24,29) Vzápětí Ježíše, aby na cestách do mnohých Emauz naší doby zůstal stále s vámi. Ať je On vaší silou, vaším východiskem i orientačním bodem, vaší stálou nadějí.

Drazí mladí, ať nikdy „na stole“ vašeho života nechybí eucharistický chléb. Právě z tohoto chleba budete moci čerpat sílu ke svědectví vaší víry!

Kolem eucharistického stolu se uskuteční a ukáže harmonická jednota církve, tajemství misijního společenství, ve kterém se všichni cítí být syny a bratry, bez rozdílu rasy, jazyka, věku, sociálního postavení nebo kultury. Drazí mladí, přispějte velkodušně a zodpovědně k neustálému budování církve jako rodiny, místa dialogu a vzájemného přijetí, místa pokoje, milosrdenství a odpuštění.

8. Osvícení slovem a posílení eucharistickým chlebem jste vy, drazí mladí, povoláni být opravdovými svědky evangelia Ježíše Krista, který vše tvoří nové.

Ale podle čeho se pozná, že jste pravými Kristovými učedníky? – Podle toho, že „budete mít lásku jedni k druhým“ (Jan 13,35), a to podle příkladu Jeho lásky: lásky nezištné, nekonečně trpělivé, která nikoho neodmítá (srv. 1 Kor 13,4-7). Budete tak věrni novému přikázání a zároveň radostné zvěsti, kterou hlásáte. To je ta velká „novina“, nad kterou může užasnout svět, jenž je bohužel ještě rozdělen a rozdrásán násilnými konflikty – někdy očividnými a jasnými, jindy jemnými a skrytými. Jste povoláni v tomto světě žít bratrství ne jako utopii, ale jako reálnou možností. V této společnosti jste povoláni k budování civilizace lásky jako praví misionáři Kristovi.

9. Na den 30. září 1997 připadne sté výročí smrti sv. Terezie z Lisieux. Její postava jistě přitáhne pozornost tolika mladých poutníků shromážděných v její vlasti, a to proto, že sv. Terezie je mladou sveticí, která dnes znovu nabízí ono prosté a působivé poselství, plné úžasu a vděčnosti: Bůh je Lásky: každý člověk je milován Bohem, který čeká na to, až bude každým člověkem přijat a milován. Vy, mladí dneška, jste povoláni přijmout toto poselství a zvěstovat ho vašim bližním: „Člověk je Bohem nesmírně milován! To je ta prostá a převratná zvěst, kterou církev dluží člověku.“ (*Christifideles laici*, 34)

Z mladí sv. Terezie tryská její nadšení pro Pána, silná a citlivá láska a neklamná smělost jejich velkých plánů. Kouzlem své svatosti potvrzuje, že Bůh dává i mladým poklady své moudrosti v hojně míře.

Projděte spolu s ní pokornou a prostou cestou křesťanského zrání ve škole evangelia. Spolu s ní zůstaňte v srdci církve tím, že budete žít radikálně rozhodnutí pro Krista.

10. Drazí mladí, v domě, ve kterém bydlí Ježíš, se setkáte se sladkou přítomností Matky. V jejím lůně se Slovo stalo tělem. Tím, že přijala úkol, který jí byl dán v plánu spásy, se Panna stala vzorem každého Kristova učedníka.

Jí svěřuji přípravu slavení XII. světového dne mládeže, jakož i splnění nadějí a očekávání mladých lidí, kteří v každém koutě planety spolu s ní opakují: „Hle, jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého

slova.“ (srv. Lk 1,38) a jdou vstříc Ježíši, aby přebývali v Jeho domě, připraveni pak ohlašovat svým vrstevníkům tak jako apoštolové: „Našli jsme Mesiáše!“ (Jan 1,41)
Právě s tímto posílám každému z vás svůj srdečný pozdrav, provázím vás modlitbou a žehnám vám.

Castelgandolfo, dne 15. srpna 1996, slavnost Nanebevzetí P. Marie.

Jan Pavel II.

- ¹ Svatý otec daroval mladým ve svatém roce 1985 kříž, který od té doby putuje po té zemi, ve které se koná světové setkání mládeže s papežem.
- ² *Lectio Divina*: rojíímavý způsob čtení Písma svatého (srv. kniha *Úvod do lectio divina*, Karmelitánské nakladatelství)